10/03/2019

Η πανήγυρις των Αγ. Τεσσαράκοντα στην Ι.Μ. Ιερισσού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Τό Σάββατο 9 η Μαρτίου ἡ Ἐνορία τοῦ Γοματίου γιόρτασε μέ κατάνυξη καί ἀγιορείτικη τάξη τή μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων πού ὑπέστησαν φρικτό μαρτύριο στή λίμνη τῆς πόλεως τῆς Σεβαστείας. Ἡ Πανήγυρις ἔλαβε χώρα στόν μεγαλοπρεπῆ σταυροειδῆ τρουλαῖο βυζαντινό ἐνοριακό Ἱερό Ναό τῆς Θεοτόκου καί τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων πού ἀνήγειρε πρό 25ετίας περίπου μέ πολλή προσοχή, κόπους καί μεράκι ὁ Ἐφημέριός του Ἁγιορείτης Παν. Ἀρχιμ. π. Ἀναστάσιος Τοπούζης βοηθούμενος ἀπό τούς ἐνορίτες του καί ὄχι μόνο, μετά τήν καταστροφική πυρκαγιά πού ὑπέστη ὁ παλαιός Ναός τῆς Παναγίας, τόν ὁποῖο ἡ Ἐνορία ἀπεκατέστησε καί σήμερα βρίσκεται περιποιημένος δίπλα στόν κυρίως Ναό.

Ἀνήμερα στή γιορτή, τοῦ Ὄρθρου καί τῆς Θείας Λειτουργίας προέστηὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος πλαισιούμενος ἀπό τούς Παν. Ἀρχιμ. π. Κυριακό Χολέβα, π. Χριστόδουλο Στυλιανό, π. Παΐσιο Σουλτανικᾶ, π. Βαρθολομαῖο

Χατζόγλου καί π. Ἀναστάσιο Τοπούζη τόν ἀεικίνητο καί τιμώμενο ἀπό ὅλους ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ, τούς Αἰδ. Πρωτ. π. Σπυρίδωνα Μποτονάκη ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καρπενησίου καί π. Μακάριο Ζωνάρα καί τόν Διάκονο π. Κωνσταντίνο
Ἰσαακίδη.

Στό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη διεξοδικά στό μαρτύριο τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα πού πρός τιμήν τους ἐγκώμια ἔχουν συγγράψει μεγάλοι τῆς Ἐκκλησίας Πατέρες, ὅπως ὁ Μ. Βασίλειος , ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, ὁ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ὁ Ἐπίσκοπος Ἀμασσείας Ἀστέριος, ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος κ.ἄ. Τοῦτο συνέβη διότι προξένησε στήν ἀρχαία Ἐκκλησία τεράστια ἐντύπωση ἡ μαρτυρία τους καί τό μαρτύριό τους. Οἱ Ἅγιοι Τεσσαράκοντα ἦταν Στρατιώτες ἀπό διάφορους τόπους καί μαρτύρησαν στούς χρόνους τοῦ Ρωμαίου Βασιλέως Λικινίου, κατά τό ἔτος 320 μ.Χ.. Δέθηκαν μέ ἁλυσίδες, παραδόθηκαν στίς φυλακές καί λιθοβολήθηκαν ἀγρια ἀπό τούς Ρωμαίους εἰδωλολάτρες καί τελικά μέσα στό βαρύ ψύχος τῆς χώρας τῆς Σεβαστείας ρίχτηκαν στή λίμνη της, ὥστε μέσα στόν πάγο νά ἀφήσουν τήν τελευταία πνοή τους. Στό σημεῖο αὐτό ὁ ὁμιλητής ὑπέμνησε τή λιποταξία ἑνός ἐκ τῶν Τεσσαράκοντα, τοῦ ὁποίου τή θέση πῆρε γενναιόφρονα ἕνας ἐκ τῶν δεσμοφυλάκων τους, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα ἦταν Ἀγλάϊος.

Κατόπιν ὁ Ἐπίσκοπός διερωτήθη ποιά ἦταν ἡ αἰτία πού παρεκίνησε Σαράντα νέους

ἀνθρώπους καί μάλιστα στρατιῶτες τοῦ Ρωμαϊκοῦ Στρατοῦ νά ἐγκαταλείψουν τά ἐγκόσμια καί μέ φρικτό τρόπο νά μαρτυρήσουν γιά τόν Χριστό. Τήν ἀπάντηση, κατά τόν Δεσπότη, ἔδωσε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν πρός Τιμόθαιον Α΄ του Ἐπιστολή μιλῶντας γιά τό Μέγα μυστήριο τῆς εὐσεβείας : «... μέγα ἐστί τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ» (Τιμ. Α΄,΄γ΄16), δηλαδή, «...μεγάλο εἶναι τό μυστήριο τῆς ἀληθινῆς πίστεώς μας, πού ἀπόκαλύφθηκε ὡς θησαυρός αἰώνιος καί παραδόθηκε ἀπό τόν Θεό στήν Ἐκκλησία Του. Ὁ Θεός φανερώθηκε σαρκωμένος, ἀποδείχθηκε ἀληθινός Μεσσίας διά του Ἁγίου Πνεύματος, ἔγινε ὁρατός ἀπό τούς Ἀγγέλους, κηρύχθηκε μεταξύ τῶν Ἐθνικῶν, πιστεύθηκε καί πιστοποιήθηκε στόν κόσμο ὡς Θεανθρωπος, ἀναλήφθηκε μέ δόξα»!

Ἔτσι μονάχα ἐξηγεῖται πῶς γιά τόν ἀναστημένο Χριστό οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες δέν λογάριασαν τίποτε: οὔτε νιάτα, οὔτε ζωή, οὔτε δόξα, οὔτε τιμές καί μεγαλεῖα! Ἡ πίστη στό σαρκωμένο, παθόντα καί
ἀναστάντα Κύριό μας τούς ὠδήγησε στό μαρτύριο. Ἐδῶ ὁ Σεβασμιώτατος στήριξε τήν κυρία πρόταση τοῦ κηρύγματός του, λέγοντας: «Τό ὅτι τολμαμε νά μιλᾶμε γιά τόν Θεό, τόν ἕνα τριαδικό Θεό,
αὐτό τό ὀφείλουμε στήν ἀπόφασή Του ν' ἀποκαλυφθῆ προσωπικά μέσα στόν κόσμο

καί νά συναντηθῆ μέ τούς ἀνθρώπους· ἡ Ἐνανθρώπηση, τό κήρυγμα, τά θαύματα, ἡ Σταύρωση, ἡ Ταφή, ἡ Ἀνάσταση καί ἡ Ἀνάληψη τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Χριστοῦ μας, ὡς ἡ ὑψιστη ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ, ἀποτελεῖ τό βασικότερο σημεῖο αὐτῆς τῆς συναντήσεως. Ἡ Ἐκκλησία φέροντας καί κηρύσσοντας μοναδικά αὐτήν τήν καθολική πίστη, τό μυστήριο τῆς εὐσεβείας, βιώνει τόν Χριστό ψηλαφητά, ὑπογραμμίζοντας ἀναντικατάστατα τόν ἱστορικό χαρακτήρα τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου. Δηλαδή, λέει στόν ὀρθολογιστή καί σκεπτικιστή τοῦ αἰῶνα μας ὅτι τόν Θεό δέν Τόν ἀνακαλύψαμε μέσα ἀπό κάποιον πειραματικό σωλῆνα ἢ μέ ὁποιονδήποτε ἄλλον τρόπο πού ἐμπίπτει σέ ἀνθρώπινά λογικά, ἀλλά μᾶς ἀποκαλύφθηκε μέ θέλησή Του μοναδική μέσα ἀπό τήν Ἐνσαρκη Οἰκονομία Του, μέ τό ὅτι τόλμησε ὁ Θεός καί ἐγινε καί ἄνθρωπος! Ἔτσι ἑρμηνεύεται ἡ προσφορά τοῦ μαρτυρίου καί τό βάπτισμα τοῦ αἵματος ὄχι μόνον τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα, ἀλλά τῶν ἑκατομμυρίων μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας μας!»

Καί τελείωσε τό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος ὡς ἑξῆς: « Ἄν δέν εἶχε σαρκωθῆ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἡ πίστη μας στόν Θεό θά ἦταν ψηλάφηση σκιῶν, φαντασμάτων καί χιμαιρῶν! Εὐτυχῶς ὁ Κύριος εὐδόκησε καί ἦλθε κοντά μας, ψηλαφήθηκε ἀπό μᾶς καί μέ τό αἷμα τους οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες πιστοποίησαν τήν ἀλήθεια τῆς δικῆς Του φανερώσεως καί ἀληθείας!»